

دربارهی ما

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

تاریخچه و معرفی نامه

در آستانه هشتمین دوره ریاست جمهوری در ایران، خرداد ۱۳۸۰ (ژوئن ۲۰۰۱)، تمايل گستردۀ مردم بویژه جوانان در انتخابات ریاست جمهوری با توجه به تجربه ۴ ساله اول ریاست جمهوری خاتمی که توهم تغییر در ساختار حکومتی بیش از پیش فزونی می یافت، جمعی از «کوشندگان فرهنگی، سیاسی و روشنفکران تبعیدی» با انتشار بیانیه «جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جایگاه ما» نسبت به توهم استحاله رژیم هشدار دادند.

امضاء کنندگان با استناد به کارنامه رژیم، امکان «اصلاحات سیاسی در ساختار قدرت و پذیرش حاکمیت مردم» غیر واقعی ارزیابی کردند و تأکید نمودند که «جناب های این حکومت به رغم همهی اختلاف نظرها و تفاوت هایی که در شیوه‌ی اداره‌ی کشور با هم دارند، جملگی به حفظ نظام دینسالار و اصل ولایت فقیه پایبند مانده اند».

بیانیه «برچیده شدن بساط حکومت خودکامه‌ی دینی» را در «گرو پدید آوردن جانشینی دمکراتیک» ارزیابی می کرد و «دمکراسی» را آماج اصلی تحول آینده ایران می دانست که با «استقرار یک جمهوری لائیک مبتنی بر تکثر بینش‌ها و روش‌ها» و پایبند به «موازین جهانی حقوق بشر» متحقق خواهد شد.

مبتكرين و تدوين کنندگان بیانیه با تلاشی تحسین برانگيز با هدف مداخله گری هر چه بیشتر «روشنفکران و کوشندگان سیاسی و فرهنگی

ایرانی در تبعید» در تدقیق تم‌های «معنای مشخص جمهوری لائیک در ایران»، «سرنوشت اصلاحات در جمهوری اسلامی» و «گام‌های مشترک» جمهوری خواهان مستقل ایرانی، سمینار مردم سالاری و جمهوری لائیک ایران را در ژوئیه ۲۰۰۳ در پاریس برگزار کردند.

بدینسان، نخستین گردهمایی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک در پاریس (سپتامبر ۲۰۰۴)، حاصل تلاشی بود که با انتشار بیانیه «جمهوری اسلامی، جمهوری لائیک و جایگاه ما» آغاز شد و با تشکیل «سمینار مردم سالاری و جمهوری لائیک ایران» تدارک گردید. شرکت کنندگان در گردهمایی، طیف گسترده‌ای از فعالین و کوشندگان سیاسی و فرهنگی چپ، ملیون و دین باوران لائیک که مخالف «هرگونه حکومت دینی» و «هر شکلی از جمهوری اسلامی» بودند که برای متشكل کردن نیروی گسترده‌ی «صدای سوم» تاکید داشتند تا از پراکندگی و خاموشی بدر آیند.

در زیر به برخی از موضع و خواسته‌های جو ج دل ایران اشاره می‌کنیم. این نکات همه بر گرفته از اسناد مصوب گرد همایی‌های سراسری این جنبش می‌باشند. متنون کامل مصوبات، در بخش "اسناد گردهمایی‌ها" قابل دسترسی هستند.

از مصوبات اولین گرد همایی سراسری (۳ تا ۵ سپتامبر ۲۰۰۴ در پاریس)

در کشور ما ایران، تنها با برچیدن جمهوری اسلامی و مبارزه برای استقرار یک جمهوری مبتنی بر انتخابات آزاد، همگانی با رأی مخفی برابر و مستقیم همهی شهروندان، راه گذار به جمهوری، دموکراسی و تحقق آزادیها و حقوق مصرح در زیر هموار می‌شود:

- دفاع از استقلال کشور و حق حاکمیت مردم ایران و مخالفت با هرگونه مداخله خارجی در حق حاکمیت مردم و در تعیین سرنوشت کشور.

- پایبندی به اصل بنیادین آزادی‌های فردی (از جمله آزادی پوشهش).

- تعهد به حقوق و آزادی‌های مصرح در اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر [دسامبر ۱۹۴۸ - آذر ۱۳۲۷] و در میثاق‌های پیوست آن [ميثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، دسامبر ۱۹۶۶ - آذر

۱۳۴۰ و ميثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، دسامبر ۱۹۶۶ - آذر [۱۳۴۰]

- تأمین آزادی ادیان، اعتقادات، وجودان، اندیشه، بیان، قلم، سندیکا، تشكل، اجتماعات، تظاهرات و اعتساب.
- برابری حقوقی تمامی افراد جامعه مستقل از جنسیت، زبان، قومیت، اعتقاد، مسلک و شیوه‌ی زندگی.
- لغو مجازات اعدام و لغو هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی.
- جدایی دولت از دین و مسلک (ایدئولوژی). نبود دین رسمی.
- لغو هرگونه تبعیض جنسی و پیوستن به کنوانسیون بین‌المللی رفع کلیه‌ی اشکال تبعیض نسبت به زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹ - ۲۸ آذر ۱۳۵۸).
- ایجاد امکانات برای دستیابی به برابری زنان و مردان در همه‌ی عرصه‌های زندگی اجتماعی از جمله در نهادهای سیاسی، اجرایی و فانونگذاری به شیوه‌های گوناگون خاصه سهمیه‌بندی.
- تأمین حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بنیادین که شرط لازم شهروندی برابر است (امنیت، معاش، مسکن، بهداشت، آموزش و کار). تحقق این حقوق منوط است به ایجاد شرایط لازم برای بهره‌برداری برابر تمام شهروندان از امکانات مادی و معنوی کشور.
- سازمانیابی قدرت سیاسی و دستگاه اداری با رعایت اصل تمرکز زدائی و تکیه بر توسعه‌ی دموکراسی محلی. در هر محل و منطقه، تصمیم‌گیری در امور محلی و منطقه‌ای می‌باشد به نهادهای منتخب ساکنان (انجمنها، شوراهای، و...) سپرده شود.....

ایران کشوری است با قومیت‌های مختلف که همزیستی آنها در طی تاریخ همواره از تبعیضات و نابرابریها و ستمگریهای گوناگون آسیب دیده است؛ و با توجه به اینکه از میان برداشتن نابرابریها و تبعیضات از لوازم حیاتی شکلگیری دموکراسی در ایران است و با اذعان به اینکه وابستگی به یک قومیت معین نباید به هیچ وجه مبنای امتیاز و یا موجب محرومیت در هیچ حوزه‌ای از واقعیت اجتماعی باشد، همه‌ی ایرانیان باید به زبان مادری خود سخن بگویند، بنویسند و بخوانند و آموزش ببینند و همه از آزادی کامل

برای حفظ و شکوفایی فرهنگ خود بخوردار باشند و از حق تصمیم‌گیری و مشارکت در اداره‌ی امور محلی و منطقه‌ای بهره مند بمانند. تحقق چنین شرایطی برای همبستگی مردم ایران جنبه‌ی حیاتی دارد.

از مصوبات دومین گرد همائی سراسری (۲۴ تا ۲۶ فوریه ۲۰۰۶ در هانور)

تولید انرژی هسته‌ای برای ایران که به لحاظ انرژی فسیلی و انرژی باز تولید شونده در طبیعت غنی می‌باشد، به هیچ وجه ضروری نیست.

تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای صرف نظر از هزینه‌های عظیم و به صرفه نبودن آن از نظر اقتصادی برای مردم ایران، لطمات جبران ناپذیری برای محیط زیست بدنبال دارد. از آنجاییکه رژیم جمهوری اسلامی ایران در چرخه غنی سازی اورانیوم قادر به حفظ سلامت محیط زیست و جان مردم در برابر خطرات ناشی و از آن جمله تشعشعات رادیواکتیو، نمی‌باشد. ورود به این چرخه، زندگی مردم و نسلهای آینده را به خطر می‌اندازد....

ما مخالف دخالت و حمله نظامی احتمالی به ایران حتی در صورت تایید سازمان ملل و سیاست بدیل سازی قدرت‌های بزرگ می‌باشیم و حق مردم ایران میدانیم که سرنوشت خود را خود تعیین نماید.

از مصوبات سومین گرد همائی سراسری (۱۹ تا ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۸ در بروکسل)

زنان که مظهر تبعیض جنسی در عمق اندیشه و ذهنیت تاریک اندیشان مذهبی هستند و در همه عرصه‌های زندگی اجتماعی، خانوادگی و خصوصی از رفتارها، سنت‌ها و قوانین ننگین و تبعیض آمیز در رنجند، عمق فاجعه استبداد اسلامی را بر ملا می‌کنند. آنان در این سالها با خلاقیت تحسین انگیزی در برابر فشارها و تبعیض‌های روزافزون حکومت مذهبی مقاومت کرده‌اند. کارزار "کمپین یک میلیون امضا" از جمله نمونه‌های بارز این کوشش جمعی و مشترک

است که با تشخیص هوشیارانه نیازها و ضرورت های کنونی و ابداع روش‌های نو در بسیج و سازماندهی ظرفیت ها توانست به جنبش فراگیر بدل شود....

رژیم سیاسی مطلوب ما جمهوری است. ما در راه برقراری آن، که به باور ما مناسب ترین نظام برای تحقق دموکراسی است، تلاش و مبارزه می‌کنیم. نظامی برآمده از رأی آزاد و همگانی شهروندان و متجلی در مجلس منتخب مردم. ما خواهان جدائی دین و مسلک (ایده ئولوزی) از دولت و قدرت سیاسی، برقراری عدالت اجتماعی و آزادیهای بنیادین، رعایت حقوق بشر و پاسداری از استقلال و یکپارچگی کشور هستیم.

نوع نظام آینده و قانون اساسی آنرا مجلس موسسان منتخب همه مردم تعیین کرده، در شرایط آزادی کامل به همه پرسی خواهد گذاشت.

از مصوبات چهارمین گرد همائی سراسری

(۱۲ تا ۱۳ فوریه ۲۰۱۱ در پاریس)

بمناسبت چهارمین گرد همائی سراسری، جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران وظیفه خود می‌داند که جنبش برای آزادی و دمکراسی در ایران، جنبش سبز را مورد باز نگری قرار داده و با بررسی شرایط کنونی مواضع خود را با مردم ایران، فعالان سیاسی و جنبش‌های اجتماعی در میان گذارد.

جنبش سبز به مثابه جنبشی کثرت گرا و چند صدائی، نقطه عطفی را در تاریخ سی ساله جمهوری اسلامی ایران ترسیم می‌کند. به پشتونه این جنبش زمینه‌های ذهنی و عینی تغییرات در جامعه ایران بیش از گذشته فراهم شده‌اند. تغییراتی که در صورت آماده شدن شرایط لازم دیگر می‌توانند فروپاشی رژیم جمهوری اسلامی ایران را به همراه آورند....

اصل انتخابات آزاد و دمکراتیک به عنوان یکی از ارکان بنیادین جمهوری و دمکراسی دربرابر استبداد و تئوکراسی همواره مورد تاکید فرار گرفته و می‌گیرد. انتخابات آزاد یکی از مطالبات اصلی شهروندانی بود که در جنبش اعتراضی در ایران خواهان پایان دادن به دیکتاتوری و استقرار آزادی‌های مدنی در ایران شدند.

اما در جمهوری اسلامی ایران انتخابات تحت قوانینی سراپا تبعیض آمیز انجام می‌پذیرد که پایه ای ترین آن‌ها قانون اساسی اسلامی است. انتخابات در ایران در شرایطی می‌تواند آزاد باشد که از یک سو قوانین جمهوری اسلامی از جمله پایه ای ترین آن‌ها یعنی قانون اساسی نتواند در کشور به مورد اجرا در آیند و از سوئی دیگر شرایطی چون آزادی‌های مدنی، آزادی بیان، مطبوعات، تشکل و تحزب و هم‌چنین حقوق و امکانات برابر برای همه سازمان‌ها و گروهها برای شرکت در انتخاباتی آزاد، دمکراتیک، بدون تبعیض و مستقل از نفوذ دستگاه‌های دولتی، نظامی، امنیتی و دینی فراهم باشند....